

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/127/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416204137
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4416204137.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: V. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. A. XXXX/XX, N. D., o zaplatenie sumy 3.529,25 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 4C/105/2016-41 zo dňa 13. októbra 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku ako ak vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3529,25 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3529,25 eur od 11.03.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, ustanoveniami § 1 odsek 1, 2, § 2, § 4 odsek 1, 2, § 9 odsek 1, až 8, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 53 ods. 1 až 14, § 53a odsek 1, 2, § 53b odsek 1, 2, § 53c a 54 odsek 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal preukázané, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným dňa 10.02.2012 zmluvu o úvere -Optim pôžička, v zmysle ktorej žalobkyňa poskytla žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3700,00 eur, pričom mal splácať predmetný úver v 120 mesačných anuitných splátkach po 64,07 eur vždy k 11. dňu v mesiaci. Medzi účastníkmi konania bola dohodnutá pevná úroková sadzba vo výške 16,9% p. a. za nesplatený úver, pričom ročná percentuálna sadzba nákladov na spotrebiteľský úver činila 19,26% p. a. Žalovaný sa zároveň zaviazal pre prípad omeškania zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 8% z čiastok, s ktorými bol žalovaný v omeškaní. Žalovaný úver nesplácal. Zo žaloby ani z predložených dôkazov žalobcom nie je zrejmé, akú čiastku a v akých splátkach žalovaný z poskytnutého úveru uhradil, jediným dokladom je upomienka zo strany žalobcu zo 17.06.2013, v ktorej vyzvali žalovaného na zaplatenie sumy 143,69 eur. Žalobkyňa ďalej nekonkretizoval ani to, na základe akých skutočností a dôkazov si uplatňuje žalovanú sumu vo výške 3529,25 eur, ktorým dňom bola vyhlásená predčasná splatnosť celého úveru a na základe akých skutočností si uplatňuje úroky z omeškania a poplatky.

1.2 Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobný nárok je čiastočne dôvodný. Za jednoznačne preukázané považoval skutočnosť, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý úver žalovaný prestal splácať podľa úverových obchodných podmienok žalobcu. Takto žalovanému z úverovej zmluvy zo dňa 10.02.2012, podľa tvrdenia žalobcu, vznikol nedoplatok v celkovej výške 3836,88 eur. Z predložených listinných dôkazov však súd zistil, že ku dňu

zosplatnenia úveru bol celkový nedoplatok žalovaného vo výške 3797,47 eur, teda nie je zrejmé na základe akých skutočností si žalobkyňa uplatňovala sumu 3836,88 eur.

1.3 Ďalej poznamenal, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbali náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch pre daný typ zmluvy vyžaduje, zmluva v časti poplatkov ako aj vyčísleného úroku a výšky RPMN neobsahovala náležitosti, ktoré podľa zákona obsahovať mala. Z tohto dôvodu nebolo možné, aby žalovaný vedel presne v akej výške má splatiť istinu, aké sú úroky a aká je výška poplatkov pri poskytnutom úvere. Úverová zmluva ďalej neobsahovala konkrétne vymedzenie jednotlivých splátok úveru s poukazom na výšku istiny, úrokov a poplatkov, neobsahovala žiadny splátkový kalendár, kde by bola rozpísaná výška týchto jednotlivých plnení zo strany žalovaného. Súd prvej inštancie považoval úverovú zmluvu v tejto časti, t. j. v časti poplatkov za neplatnú práve z vyššie uvedených dôvodov, keď zistil, že žalobkyňa porušil práva žalovaného ako spotrebiteľa, keď presne nešpecifikoval príslušenstvo pohľadávky pri úverovej zmluve. Nedostatky zmluvy neboli žiadnym spôsobom zo strany žalobcu odstránené, úverová zmluva nebola doplnená o predmetné náležitosti, preto súd úverovú zmluvu v tejto časti považoval za zmluvu bez poplatkov a úrokov a žalovaného zaviazal na plnenie vo výške 3529,25 eur, keď žalovaný čerpal úver vo výške 3700,00 eur, avšak z predložených dôkazov nie je zrejmé, aká suma úveru bola žalovaným splatená, žalobkyňa len konštatovala v žalobe, že žalovaný po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru už žiadnu úhradu nerealizoval, teda nebolo možné zistiť, keďže žalobkyňa v žalobe ani v oznámení žalovanému neupresnila dátum zosplatnenia úveru, odkedy mal žalobkyňa nárok na úrok z omeškania po zosplatnení splátok, ako aj na úrok z omeškania, v tejto časti považoval súd za nepreskúmateľnú, z toho dôvodu vo zvyšku žalobu zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku do zamietajúceho časti podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorý žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Vo vzťahu názoru súdu prvej inštancie, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z. z., uviedla, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (VOP), teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú vo VOP. Z uvedeného vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerne rozšírenie rozsahu zmluvy, čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejmá už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy.

3. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a výroku o trovách konania, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom zamietajúcom výroku podľa § 389 ods.1 písm. c) CSP zrušiť vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou požadovala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3529,25 eur, úroku vo výške 243,69 eur, úrokov z omeškania vo výške 3,94 eura, úroku vo výške 16,90 % ročne zo sumy 3529,25 eur od 06.09.2013 do zaplatenia, úroku zo omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 3529,25 eur a nezaplatených úrokov 243,69 eur od 06.09.2013 do zaplatenia a nahradenia trov konania. Žalobkyňa uviedol, že so žalovaným uzatvoril úverovú zmluvu, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky v sume 3700 eur, ktoré sa zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Žalovaný dohodnuté splátky pravidelne a včas neplatil, preto ho listom zo dňa 13.08.2013 žalobkyňa vyzvala na predčasné splatenie úveru v lehote do 04.09.2013. Žalovaný dlh nezaplatil. Súd prvej inštancie považoval predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbali náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch pre daný typ zmluvy vyžaduje.

6. Podľa § 9 odsek 2 písmeno k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti : výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

7. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec v zmysle vyššie uvedeného skutkového stavu a zákonných ustanovení dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré súd vo zvyšku žalobu zamietol sú nesprávne. Je nepochybné, že medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená úverová zmluva v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá má povahu tzv. absolútneho obchodu. Zároveň ide o spotrebiteľský právny vzťah v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). V danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená písomná úverová zmluva, ktorej platnosť nebola spochybnená.

8. Odvolací súd zaoberajúc sa odvolacou námietkou žalobcu uvedenou v odvolaní uvádza, že sa nestotožňuje s výkladom súdu prvej inštancie ohľadom ustanovenia § 9 odsek 2 písmeno k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý v prílohe č. 1 prebral právne záväzné akty Európskej únie, okrem iného Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.5.2008). Podľa čl. 10 ods. 2 písm. c) Smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy. Podľa čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.

9. Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

10. Odvolací súd preto dospel k záveru, že podľa eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ toto ustanovenie uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je treba za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje celkovú výšku úroku, druh a účel úveru, výšku úrokovej sadzby, výšku mesačnej anuitnej splátky, termín prvej splátky, počet splátok a periodicitu a termín splatnosti splátok, splatnosť úveru, ako aj celkovú čiastku, ktorú je povinný klient zaplatiť. Všetky tieto údaje sú špecifikované v zmluve o úvere zo dňa 10.02.2012

11. Odvolací súd upriamuje pozornosť súdu prvej inštancie aj na Rozsudok súdneho dvora (tretia komora) z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19. decembra 2014 doručeným súdnemu dvoru 02.02.2015 v súvislosti s konaním Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej. Z jeho bodu 59 vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Na uvedený

rozsudok reagovala aj legislatíva SR zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a súčasne sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, a ktorým došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.Z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku C-42/15. Legislatíva tak reagovala na stav, podľa ktorého niektoré sudy vykladali predmetnú vnútroštátnu úpravu nesúladne so smernicou 2008/48/ES. Vyššie uvedené závery konštatoval vo svojich rozhodnutiach aj Najvyšší súd SR a to v uznesení zo dňa 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo 146/2017 a zo dňa 17.04.2018 sp. zn. 3Cdo 56/2018.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil v napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania a vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom sa bude opätovne zaoberať nárokom žalobcu v zamietajúcej časti rozsudku v zmysle vyššie uvedených záverov, vykoná dokazovanie vo veci samej a opätovne rozhodne a toto svoje rozhodnutie riadne odôvodní. Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov, vrátane odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).